

PODKROLI (6) *sb m*

Pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w pod-), drugie prawdopodobnie pochylone (tak w król).

sg N podkróli (2). ◇ G podkról(e)go (1). ◇ D podkról(e)mu (2). ◇ A podkról(e)go (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

*Namiestnik króla, gubernator prowincji; subregulus Vulg (6) : A ták wziąwłzy lift od Podkrolego/ iechálem z Luzytaniey do Lifybony [...]. Przyiechawłzy do Krolá Portugálłkiego był mi bárzo rad *BielKron* 460v.*

*W połączeniu z nazwą geograficzną lub przymiotnikiem od tej nazwy [w tym: ai (3), G sb (1); zawsze: podkróli + określenie] (4): Y przykazał pieczę mieć Syfennowi Podkrolemu Syryiey y Feniki *Leop* 3.*Esdr* 6/27, 3.*Esdr* 6/3, 7; Wiodł theż woynę Cefarz w Hetrurycy przez podkrolego Neápolitáńłkiego *BielKron* 237v.*

*W połączeniu z imieniem [zawsze: imię + podkróli] (4): zász wyniołł [naczynie święte] Cyrus Krol z kościołá ktory był w Bábiloniey/ á wydał ie Zorobábelowi/ y Sálmásánorowi Podkrolemu *Leop* 3.*Esdr* 6/18, 3.*Esdr* 6/3, 7, 27.*

Synonimy: gubernator, namiestnik, sprawca, starosta.

Cf [PODKROL], PODKROLIK

AL, JB